

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

Die Diuæ Annæ parentibus, & horum nuptijs. Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

Canisium audiamus: Nos, ait, in historia nulla, sed ne in Iacobi quidem proteuangelio scriptum legimus Ioachim maritum Annæ Mariæque patrem pro sacerdote censerî, imò verò qui de his coniugibus scribunt, contrarium asserunt, quod nempe à sacerdotibus tulerit vir ille repulsam, & in deserto vixerit aliquando velut indignus habitus qui cum fœcundis maritis locum honestum teneret. Sed de his satis. Verum enimvero quia iam paternum Beatissimæ Virginis Mariæ itemma longumque sanguinem ex euangelio sancti Lucæ ostendimus, & patrem Mariæ esse Heli seu Helioachim declarauimus, qui fuit filius Matthat & sic deinceps: nunc ut maternum quoque genus eiusdem gloriosæ Virgunculæ ut aperiam historicus ordo postulat.

*De Diua Anna parentibus, &
horum nuptijs.*

CAPVT IIII.

CYrillus Patriarcha Alexandrinus in Synodo Ephesina clarissimus propugnator fidei Catholicæ sub annum domini CCCCXXXIII. contra Nestorium Episcopum Constantinopolitanum dogmatizantem quòd Virgo Maria dici non debeat Theotocos, id est, Deipara, sed dumtaxat Christotocos seu

cos, seu Christipara quasi hominem tantum hæc puerpera genuerit libellum fertur cōscripsisse: De ortu Mariæ qui modo non extat, sed alibi delitescit, ex quo desumpta esse creduntur hæc sequentia verba: Appropinquante plenitudine temporis quo per filium suum Deus erat redempturus genus humanum, nempe anno septuagesimo septimo ante verbi diuini incarnationem, floruisse in Iudæa fama est Virginem quandam gloriosam stirpe Dauidica natam, diuitem admodum, mireque formosam, optimè moratam, & cordatam prorsus, & spe redemptionis Israeliticæ refertissimam, quæ permissu paceque parentum filios Prophetarū in monte Carmelo ad fontem Helix commorantium (ubi Elisæus filius Saphat fundebat aquam super manus Eliæ) visitare solita, ab iisdem maiore semper pietate & prudentia imbuebatur, donec iam matura viro ad propagationem generis sui matrimonio ab optimis parentibus, secundum Dei institutū addiceretur. Sed Virgo hæc Emerentiana nomine Virginali vitæ assueta, & casti consilij semine pregnans modestè primum refragata parentibus, eorundē monita ad Carmelicolas detulit. Qui in ieiunio & oratione Deum consuluerunt, donec eorum tres in mentis emotionem rapti, seorsim singuli ostentum tale quale sequitur viderunt, nempe radicem pulcherrimam, geminā ex se arborem germinātem, quarū prior admodum

4. Reg. 3.

dum erat elegans, formosos valde flores produ-
cens, verum nihil ad hanc alteram, ex qua tres
rami prodire speciosissimi multifida gestantes
ramalia: è quorum primo longè decentissimò
unicus est flos natus purissimus atque fragantis-
simus, odore complens cœlum & terram opti-
mo. Ex reliquis eiusdem arboris ramalibus flo-
res nati sunt, si seorsum spectetur pulcherrimi,
sed ad primi rami seu virgæ florem & fructum
nihil comparandi. In hac visione sanctiores fide-
que digniores viri vocem simul audiuerunt talē:
Radix hæc Emerentiana est, magnæ propagini
destinata, ascendet enim radix Iesse in salutem
populorum. Qua re intellecta virgo se confor-
mans diuinæ voluntati, parentum dicto audiens
viro nubit. Solon is erat, Bethlechem Iudæ oriun-
dus de genere David, iustus & Deum timens,
qui è Galilæa dulcissimam sponsam suam, duxit
in Iudæam in ciuitatem David quæ vocatur
Bethlechem; & introduxit in cubiculum matris
suæ defunctæ, cuius omnem mundum mulie-
brem dedit ei. Traditur quoque in eodem libel-
lo Emerentiana ex Solone de tribu Iuda duas
enixam esse filias, quarum prior Anna, poste-
rior Ismeria fuit. Quanquam mihi, vt etiam Io-
docus Badius in Mantuanum annotauit, Esme-
ria natu maior, & Anna minor videatur, quia
Esmeriæ filia. Elisabet vt docet Euangeliū vetu-
la erat, quando cognata eius Annæ filia Maria
hanc visitabat filio Dei iā impregnata; ex ætate

*Esa. II.**Paribeni
ces Ma-**riana.**Libr. I.**in fine.**Luc. I.*

F igitur

igitur filiarum forsitan & matrum ætas non male colligitur. Esmeria igitur Sacerdoti cuidam iuncta peperit Elisabeth Zachariæ Sacerdotis uxorem: Anna elocata Ioachim Mariam enixa est. Quæ & alia plura Cyrillus scripsisse creditur, nam ante episcopatum adhuc adolescens à patruo suo studiorum causa ab Alexandria natali solo suo missus est Athenas, & bonarum literarum iam absoluto circulo illinc ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum profectus, cum ipso in montem Carmelum sæpius ibat, ac postmodum cum viris sacratis ibi habitantibus coelestem vitam aliquamdiu egit. Fuisse enim pijs illis in locis Carmeli montis viros id temporis sanctos, qui in arcta pœnitentia Deo seruiabant Iosephus Antiochenus in libro de perfecta militia testis est scribens in hunc modum: Perfectorum militum Christi apostolorum coadiutores strenuissimi surrexerunt viri solitarij cõtemplationi dediti, sanctorum Prophetarum Elia & Elisæi sequaces, qui de monte Carmeli descendentes, per Galikæam, Samariam, & Iudæam, fidem Christi constantissimè sparserunt, quique in Mariæ Virginis honorem in montis Carmeli decliuio fabricantes oratorium Saluatoris matri specialissimè seruiuerunt, & hac ratione ipsius titulum elegerunt, vt dicerentur fratres B Mariæ de monte Carmeli. Hæc Iosephus. Ab hisce igitur fratribus visionem illam de coniugio Emerentianæ Cyrillus habuisse potuit,

Trithemius de viris illust. Carmelitis. De perfecta militia cap. 12.

potuit, qui postmodum in patriam tuam Alexandriam reuersus, & factus presbyter, defuncto patruo suo eiusdem vrbis Episcopo, omnium consensu & promotione eidem suscectus est; tandemque Celestini primi nominis sui Romanorum Pontificis Legatus in Concilio Ephesino constitutus, pestiferum illud dogma Nestorij (cuius ante meminimus) refutauit, & Beatissimam Virginem Mariam Dei matrem esse confirmauit. Hæc Gulielmus quoque Pepinus Ordinis Prædicatorij Theologus, qui Gallica lingua dum vixit parem non habuit, facundissimus concionator se scribit inuenisse in antiquo codice Bibliothecæ sui ordinis Valentix in Hispanijs, quæ an sola veterum traditione consistat, vel ab ipso Cyri lo probatissimo scriptore in libello quem *de Ortu Virginis Deiparæ contra Nestorium* scripsisse fertur, desumpta sint quoniam ipse meis verbis eadem nec negare nec affirmare possum, Pepini verba retuli. Sed vt certa relictis incertis teneamus, omissisque dubijs vera sequamur, mihi melius B. Annæ pro sapiam sanctus Hippolitus martyr Episcopus Portuensis conscripsisse videtur, quem Ado archiepiscopus Treuirorum, in suo Martyrologio, apud Antiochiam deceptum fuisse Nouati scismate sub annum domini CCL. & Christi gratia correctum scribit illustre martyrium consummasse mense Februario. Hippoliti igitur verba quæ Nicephorus quoque repetit

*Libro de
imitatio-
ne sancto-
rū ser. 2.*

*Histo. lib.
2. cap. 3.*

hæc sunt: Tres fuere sorores Bethlehemiticæ filia Matthan Sacerdotis & Mariæ coniugis eius sub Cleopatræ & Casoparis, seu Casparis Persæ regno ante Herodis Antipatris filij regnum. Primæ, nomen Mariæ, secundæ Sobæ, tertiæ Annæ nomen erat. Nupsit prima in Bethlehem. Maria & peperit Salomen obstetricem. Nupsit quoq; secunda itidem in Bethlehem Soba; & genuit Elisabet. Nupsit postremò & tertia, Anna in terra Galilæa, & protulit Mariam Dei genitricem, ex qua nobis exortus est Christus ipsa veritas. Hæc Hippolitus. Sanè B. Annam in terra Galilæa nupsisse Ioachim seu Heli Joachim supra diffuse ostendimus. Quã verò ob causam hæc progenitorum Mariæ Virginis mihi verior videatur historia, hæc est ratio quoniam magis est cõsentanea euangelio: in genealogia enim Christi siue hanc secundum Lucam, siue secundum Matthæum consideres proauus Christi Matthan inuenitur, quem Lucas Matthat nominat. Nam in euangelio Matthæi ante Christum primus est Ioseph qui fuit natura filius Iacob, & Iacob natura filius Matthan. In euangelio suo etiã Lucas scribit Iesum, vt putabatur, esse filium Ioseph, qui fuit legalis filius seu gener Heli, id est, Ioachim, qui Ioachim seu Heli fuit filius legalis seu gener Matthat seu Matthan. Et preterea, vt conueniunt rebus nomina sæpe suis, Matthat seu Matthan idem est ac si dicas donum; Anna gratiam significat, Ioachim,

achim, domini præparatio, seu Dominus præparavit, denotat: Maria, Domina, seu magistra maris, vel princeps mundi significat. Itaque Matthan Annæ, id est donum gratiæ, per generum eorundem Ioachim, dominus Deus præparavit Mariam, id est dominam nostram, ut ex ea nasceretur Iesus servator mundi. Atque tam insigni mysterio significando, ut animis nostris imprimamus hisce personis nomina hæc indita esse videntur. Omissis igitur de Emerentiana & Solone donec certius aliquid inveniatur de iis, Hippolitum sequamur. Ex Simeone Metaphraste & Laurentio Surio plura colligi possent, que ad Annæ historiã vitæ spectat, qui orationes de præsentatione Mariæ tam Germani Constantinopolitani quam Georgij Nicomediensis Archiepiscoporum conscribit ad quem remitto cupidum Lectorem. Mariæ igitur parentes nec obscuros nec incognitos fuisse perspicuum est, tãetsi nullum Reipublicæ regimen seu magistratum gesserint, sed fuisse de genere David, & quidem satis opulentos, ostendimus. Exigit deinceps ordo historiæ, ut quem & cuius filium, Maria, Ioachim & Annæ filia virum acceperit.

*Gregor.
Nysseni
Episc. orationem de
Natali
Domini
legat.*

*Ioseph cuius filius fuerit? & quomodo
duos patres habuit.*

CAPVT V.

F 3

Vetus